

04-12/95
2
PREDSEDNIKU REPUBLIKE SRBIJE G-dinu SLOBODANU MILOŠEVIĆU

-Domaćoj i Medjunarodnoj javnosti-

Gospodine predsedniče:

9.09.1995.g. smo uputili pismo Vama i svim državnim organima Republike Srbije, SRJ i Izvršnom odboru SO Priboj. U pomenutom pismu tražili smo rešenje problema raseljenih lica (građana SRJ) u opštini Priboj.

Već tri meseca na naše vapaje nije reagovao niko osim jedne posjete predstavnika Visokog komesarijata za izbjeglice koja je rezultirala praznim obećanjima.

Da Vas podsjetimo: I pored toga što ova zemlja nije bila u ratu i pored toga što je ovo po Ustavu država ravnopravnih građana mi smo potpuno obespravljani, samo zato što smo Bošnjaci-Muslimani.

Na prostorima na kojima smo mi živjeli izvršeno je klasično etničko čišćenje. Učinjeno je to oružanim napadima na naša sela, čak i granatama, zatim ubistvima naših sunarodnika, kidnapovanjem iz autobusa Sjeverin - Priboj, iz voza u Štrpcima, paljenjem i pljačkom naših kuća, rušenjem grobova naših predaka i uništavanjem cjelokupne naše imovine. Imena mnogih počinioca ovih zlodjela nama su poznata. Mnogi su bili u uniformama vojske Jugoslavije, a istražni organi o svemu tome ćute.

Ovi događaji su nas primorali da napustimo svoja vjekovna ognjišta, jer su mnoga naša sela potpuno etnički očišćena. Većina naših sunarodnika iz Priboja i okolnih sela spas je našla u Evropske zemlje. Mi koji smo se sklonili kod rodbine i prijatelja u Priboju sada smo dospjeli na ivicu gladi. Ne dobijamo nikakvu pomoć ni od koga. U ovoj opštini i "psi imaju bolji tretman, nego mi raseljena lica." Uzaludno se obraćamo svim nadležnim institucijama u opštini. Umjesto pomoći obasipaju nas uvredama i tvrdnjom da mi nismo ugroženi i da nemamo pravo na pomoć, a Izvršni odbor SO Priboj naše zahtjeve potpuno ignoriše.

I dalje nema nikakve nade da svoja građanska prava ostvarimo u našoj matičnoj opštini, jer mnogi opštinski funkcioneri kao što je predsednik opštine, načelnik MUP-a, sekretar opštinskog odbora SPS-imaju svoje kuće upravo na prostoru sa koga smo mi protjerani.

./.

Do sada je spriječen svaki pokušaj predstavnika Međunarodnih institucija da posjete naša sela i obavijeste javnost o egzodusu bošnjačkog naroda u ovom dijelu Srbije.

Gospodine predsjedniče! Mi ne tražimo ništa drugo već svoja prava koja su nam zagarantovana Ustavom republike Srbije i SRJ.

Od Vas tražimo:

- Povratak na svoja vjekovna ognjišta.
- Pravo na nadoknadu štete za izgubljenu imovinu.
- Pravo na slobodu kretanja.
- Pravo na korišćenje javnih saobraćajnih sredstava isključivo preko teritorije republike Srbije, dabi došli do svojih domova.
- Pravo na hranu, odeću, obuću i zdravstvenu zaštitu.
- Tražimo od Vas da omogućite da se pred lice pravde izvedu vinovnici svih zlodjela učinjenih nad nama.

Na kraju Vas molimo da posjetite opštinu Priboj, naša etnički očišćena sela, i sami konstatujete činjenično stanje, jer opštinski organi na ovom području nikome ne garantuju ličnu bezbjednost.

Priboj, 10.12.1995.godine (Dan ljudskih prava)

U prilogi Vam dostavljamo potpise raseljenih lica.

IZVRŠNOM ODBORU SKUPŠTINE OPŠTINE PRIBOJ
VLADI REPUBLIKE SRBIJE I S.R. JUGOSLAVIJE
MEĐUNARODNOJ I DOMAĆOJ DEMOKRATSKOJ JAVNOSTI
UNHCR-u I SVIM HUMANITARNIM ORGANIZACIJAMA

1-09/95

Mi dolje potpisani građani Opštine Priboj upućujemo apel za pomoć svim pomenutim institucijama.

Svim državnim organima i velikom dijelu demokratske javnosti je poznato da smo mi raseljena lica građani SR Jugoslavije tokom 1992 i 93 godine bili prinudeni da napustimo svoja vjekovna ognjišta, zbog poznatih događaja kao što su paljevine i pljačke naših kuća, oružanih napada na naša sela, ubistva i kidnapovanja naših sunarodnika i drugih vidova terorizma, a sve sa ciljem protjerivanja sa naših vjekovnih ognjišta. Mnoga naša sela: Kukurovići, Strmac, Slavotići, Sjeverin, Sočice, Radaje, Dragovići, Raičevići, Lisićine, Batkovići i Zabrđe su potpuno ili djelimično etnički očišćeni, a sve kuće iz kojih su protjerani njihovi vlasnici su opljačkane ili spaljene.

Prema pisanju beogradskog lista "Politika" od 12.03.1993 god. broj raseljenih lica u pribojskoj opštini iznosi oko 1.000 (hiljadu) dok ih je prema izjavi Predsednika opštine Priboj u listu "Borba" od 25.08.1993 god. bilo 2.500 (dviije hiljade i petstotina). Sva ova lica su bila smještena kod rodaka i prijatelja u samom gradu i u takvoj situaciji nas je posjetio predstavnik visokog komesarijata za izbjeglice g-din Bjorn Wakman. Uvjerivši se u egzodus Muslimana u ovim selima upućeno nam je 5 (pet) kamiona humanitarne pomoći, koje opštinske vlasti vraćaju i time podstiču veći broj Muslimana da napuste ove prostore.

Onaj manji deo koji nije imao gdje da ode ostao je u Priboju i doživio neviđene patnje koje traju i danas. I sada dok upućujemo ovaj apel plamte naše kuće i bacaju se bombe u naša dvorišta u Batkovićima, premlaćuju se naši starci iz Sjeverina.

Pomoć koju smo dobijali od crvenog krsta nije zadovoljavala ni minimalne potrebe, a sada poslije dolaska srpskih izbjeglica iz Hrvatske i njihovog bratskog prihvata na ovim prostorima mi Muslimani i ako smo građani ove Opštine, sada smo potpuno zaboravljeni.

U crvenom krstu nam je saopšteno da za nas nema pomoći do daljnjeg. Uskraćena nam je i zdravstvena zaštita jer nam ne ovjeravaju zdravstvene legitimacije zato što nemožemo da platimo porez na imovinu, ignoriše se činjenica da mi više nemamo imovine i da smo izgubili sve osim golog života, a mnogi naši rodaci nisu uspjeli ni to. Više puta smo se grupno ili pojedinačno, usmeno ili pismeno obraćali opštinskim organima vlasti sa ciljem da se nađe rešenje za našu nevolju, međutim naši zahtjevi su ignorisani. Samo u dva slučaja od strane Izvršnog Odbora SO Priboj nam je cinično upućena preporuka "da se vratimo u svoje domove jer nam Republika Srbija obezbjeđuje mir i slobodu svim građanima na pograničnim mjestima sa jedinicama vojske i policije". IO SO Priboj ignoriše činjenicu da su mnogi naši domovi spaljeni i opljačkani, te da se nemamo gdje vratiti. Republika Srbija i opštinski organi nisu učinili ništa da se stanje promjeni, naprotiv Republika Srbija i SR Jugoslavija su u našem slučaju prekršile odredbe POVELJE GENERALNE SKUPŠTINE UN O PRAVIMA ČOVEJEKA ito u članovima "3, 5, 6, 7, 9, 13, 17, 25 i 30. Gospodin Radoje Kontić premijer SRJ u svom pismu predsedavajućem Savjeta Bezbjednosti u novembru 1994 god. obmanjuje svjetsku javnost kada kaže: "Savezna Republika Jugoslavija se kategorički suprostavlja praksi etničkog čišćenja u bilo kojoj formi i ma sa čije strane. Na teritoriji SRJ nisu registrovani takvi slučajevi, što je potvrđeno u brojnim izvještajima više stranih misija KEBS, EU MKCK".

Zbog uzaludnog obraćanja SO Priboj (dokumentacija o tome nalazi se kod SANDŽACKOG ODBORA ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA) Prvomajska broj 85/a Novi Pazar a zbog pogoršavanja našeg položaja, to smo odlučili da se obratimo organima Republike Srbije i Savezne Republike Jugoslavije, te ponovo organima SO Priboj, međunarodnoj i domaćoj demokratskoj ja-

vnosti i svim humanitarnim organizacijama, a u cilju prevazilaženja postojećeg stanja.

U skladu stim zahtijevamo:

-OD OPŠTINSKIH I DRŽAVNIH ORGANA

1. Da se obezbijede svi uslovi za nesmetan povratak na svoja vjekovna ognjišta svih prognanih lica iz opštine Priboj uključujući i ona lica koja se već nalaze u inostranstvu.
2. Da se svim prognanim licima obezbijedi lična i imovinska sigurnost i da s. tome vlada Republike Srbije i SRJ preko medija obavijesti svjetsku i domaću javnost.
3. Da se građanima Opštine Priboj koji žive u pograničnim selima obezbijedi putna komunikacija isključivo preko teritorije Republike Srbije.
4. Da se svim prognanim licima nadoknadi materijalna šteta.
5. Da se javnosti saopšti istina o kidnapovanim licima iz autobusa na relaciji Sjeverin-Priboj od 22.10.1992 godine, istina o pogibiji tri lica u selu Kukurovići kao i o drugim ubistvima i otmicama.
6. Da se javno objave imena svih počinitelaca zlodjela u Opštini Priboj.

- OD MEĐUNARODNE I DEMOKRATSKE JAVNOSTI

Zahtevamo da izvrši pritisak na vlade Republike Srbije i SRJ da udovolje našim opravdanim zahtijevima i upute međunarodne komisije na ove prostore zbog sagledavanja činjeničnog stanja i garancije da u budućnosti neće biti kršenja ljudskih prava i sloboda.

- OD UNHCR-a I HUMANITARNIH ORGANIZACIJA

Zahtijevamo trenutno upućivanje pomoći preko "MHD -MERHAMET" jer mnoga lica već bukvalno gladuju dok se crveni krst u Priboju prema nama odnosi diskriminatorski. Egzistencija svih raseljenih lica zavisi isključivo od solidarnosti prijatelja koji su po et sve siromašniji. Zima dolazi potreban je ogrev garderoba, a to se može obezbijediti samo ako humanitarne organizacije pruže pomoć.

Ukoliko Vlada Republike Srbije i SRJ u roku od trideset dana ne udovolji ovom našem apelu ostaje nam jedino da pokrenemo spor kod domaćih i međunarodnih sudova kao i da zatražimo međunarodnu zaštitu. //

Priboj 06.09.1995 godine.

Sl. jed POTPISI RASELJENIH LICA

Četvrti list

Marko Čekić

~~Marko Čekić~~

Glavni list

Marko Čekić

LK. B.
50618

4

Marko Čekić

LK. BR.
51610

1

Marko Čekić

51570

1

Marko Čekić

b.l.

10253

4

Marko Čekić

B.L.K.

46154

1

Marko Čekić

47142

1

Marko Čekić

LK. BR.

2985

5

Marko Čekić

LK. BR.

44673

2

Marko Čekić

48001

1

Marko Čekić

2

Marko Čekić

bez L.K.

1

Marko Čekić

46761

1

Marko Čekić

B. 147142

2

Marko Čekić (Bokunja) Žemlja

49983

2

Marko Čekić

47899

2

Marko Čekić

48692

5

Marko Čekić

BLK BČ

42058 3

Locobuk Cmara

48846 1

Kaltak Rabigo

50858 4

Alihodžić Hofo

50914 3

Budutović 1807

50139 1

Hodžić Fedok

1. Anepbera Kama

6 Kaltak Džaber

2. Lause Kama

59814 1

Lamašić Pamiš

1 Halilović Pamiš

1 Terzić Aja